Každý kupující nového elektrospotřebiče zároveň odvádí i skrytou daň - daň, kterou ovšem neodvádí státu, ale kolektivním systémům. Tato nedobrovolná daň se jmenuje recyklační poplatek. A ta by měla být využita na zaplacení ekologicky šetrné likvidace elektrošrotu. Je tomu skutečně tak?

Co by nás spotřebitele mělo zajímat?

1. Spotřebitelé platit recyklační poplatek musí. Za to by však měli dostávat protihodnotu. O tom, jak kolektivní systémy recyklují, jak s penězi hospodaří, moc nevíme. Sice občas zaznamenáme kampaň, že třídění je správné, ale co se děje s naší starou ledničkou už sotva zjistíme. V zákoně chybí jakékoliv kontrolní opatření nad tím, jak se s penězi nakládá, či kolik elektroodpadu se recyklovalo. I přestože to nevíme, stále platíme.
2. My, spotřebitelé, bychom se měli ptát na to, jestli je vůbec fungování trhu s odpady přes kolektivní systém hospodárné řešení. V současné době kolektivní systémy díky ustanovením zákonů monopolizují trh. Monopoly v tomto případě cenu bohužel vůbec nesnižují. Naopak. Monopolizace přináší neefektivnost do zpracování odpadů.
3. Zajímalo by mne také na základě sesbíraných dat, jestli je výše recyklačního poplatku stále aktuální. Nemyslím si totiž, že náklady na recyklaci jsou konstantní.
4. Další zajímavá otázka je i perspektiva obcí. Přenastavením systému by i ony mohly ušetřit peníze, které do recyklace a odvozu elektroodpadu musí investovat.

Pokud i Vás zajímají odpovědi na tyto otázky, přijďte na seminář:

PROBLEMATIKA NAKLÁDÁNÍ S ELEKTROODPADY V ČR

pořádaný Výborem pro životní prostředí ve spolupráci s Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

KDY: ve čtvrtek 18. října 2012, ve 14.00 - 17.30 hodin

KDE: budova Poslanecká sněmovny, Sněmovní 4, 118 26 Praha 1, místnost Státní akta

Seminářem provede **Mgr. Milan Šťovíček**, předseda Výboru pro životní prostředí.

PROGRAM ZDE .

Joomla SEO powered by JoomSEF